

200707301/1.

Datum uitspraak: 6 november 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/36556 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Dordrecht, van 12 oktober 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 20 september 2007 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 12 oktober 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 17 oktober 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. C.E.C.M. van Roosmalen, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

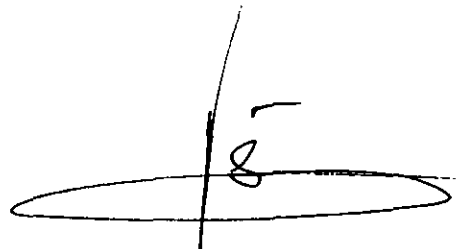
w.g. Van Roosmalen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 6 november 2007

53-551.

Verzonden: 6 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

20/08 2007 14:50 FAX

003/003

28/09/2007 14:21 8180467198

KMAR ZUID HOLLAND

PAG. 02/14

Model M110-A Maatregel van bewaringV-nummer :
DND-nummer :

Piketadvocaat :

Tel:

Ontvangen d.d.

De ondergetekende, zijnde ambtenaar belast met het toezicht op vreemdelingen, dan wel grensoverwachting, tevens
Hulpofficier van Justitie, geleid op artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 en de artikelen 5.2 en 5.3
Vreemdelingenbesluit 2000 legt met het oog op de uitzetting aan de vreemdeling, zich noemende:

24 SEP 2007

Centraal Inschrijfbureau
Vreemdelingenzaken
te Haarlem

Achternamen :
Voorna(n)me(n) :
Geboortedatum :
Geslacht : Mannelijk
Geboorteplaats :
Geboorteland : China
Nationaliteit : Chinese

de maatregel van bewaring op zoals bedoeld in:

(X) artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000;

() artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet 2000;

() aanvraag artikel 1 c van de Vreemdelingenwet 2000

() aanvraag regulier

deze maatregel wordt gevorderd door:

() het belang van de nationale veiligheid, omdat

(X) het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat de vreemdeling zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat de vreemdeling:

() verdacht wordt van het plegen van een misdrijf

() veroordeeld is terzake misdrijf

() ongewenst verklaard is

(X) niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit

(X) zich niet aangemeld heeft bij de korpschef

() zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn

() gebruik maakt/maakte van een vals/vervalst document

() zich bedient van een of meerdere slassen

(X) geen vaste woon-/verblijfplaats heeft

() eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft

(X) niet beschikt over voldoende middelen van bestaan om in zijn levensonderhoud te voorzien

erof om zijn verzorging te bekostigen

() overige reden(en):

() wegens toepassing van art. 59, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000.

omdat de voor (cruciale) noodzakelijke bescheiden voorhanden zijn, dan wel binnen korte termijn voorhanden zullen zijn.

Ingevolge artikel 36 van het verdrag van Wenen wordt de opgehouden persoon de mogelijkheid geboden om contact op te nemen met de diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging hier te lande.

De maatregel is opgelegd:

Plaats: Rotterdam

Datum: 20-9-2007

Tijd: 10:00 uur

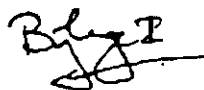
De Minister van Justitie,
namens de Minister,
de hulpofficier van justitie,
C. van der Groot,
adjutant onderofficier der Koninklijke Marechaussee.

Handtekening:

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage,
Centraal Inschrijfbureau vreemdelingenzaken te Haarlem, telefoonnummer 023 - 5126736. Hierbij dient - bij
voorkeur - gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie "www.rechtspraak.nl".

* Stel nu hiervan bij inbewaaringsoordeling op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a of b, van de Vreemdelingenwet 2000.

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Dordrecht
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

procedurenummer: AWB 07/36556,

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

, eiser,
gemachtigde: mr. H. Raza, advocaat te Rotterdam,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie te 's-Gravenhage, verweerder,
gemachtigde: A.H. Kras, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Op 24 september 2007 is de rechtbank, door middel van een namens eiser ingediend beroepschrift, ervan in kennis gesteld dat verweerder eiser op 20 september 2007 in bewaring heeft gesteld.

1.2. De zaak is op 5 oktober 2007 behandeld ter zitting van een enkelvoudige kamer. Eiser is ter zitting verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde. Voorts is ter zitting verschenen L. Li-Rijkers, tolk in het Mandarijn.

2. Overwegingen

2.1. Krachtens artikel 94, vierde lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) staat ter beoordeling of het besluit tot oplegging van de onderwerpelijke vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met deze wet, dan wel bij afweging van alle betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten. Gelet op het bepaalde in artikel 94, eerste lid, laatste volzin, van de Vw 2000 staat tevens ter beoordeling of er aanleiding is eiser schadevergoeding toe te kennen.

2.2. De rechtbank acht het beroep ongegrond en komt daartoe op grond van de navolgende overwegingen.

Anders dan de gemachtigde van eiser is de rechtbank van oordeel dat er, gelet op de feiten en omstandigheden zoals die naar voren komen uit het proces-verbaal van staandehouding/overbrenging/ophouding van 20 september 2007 en het aanvullend proces-verbaal van 25 september 2007, voldoende feiten en omstandigheden waren die naar objectieve maatstaven gemeten een redelijk vermoeden opleveren, dat met het desbetreffende vervoermiddel personen worden vervoerd met betrekking tot wie de wachtmeester van de

procedurenummer: AWB 07/36556

2

Koninklijke Marechaussee (verder te noemen: Kmar) een toezichthoudende taak heeft, zodat hij op grond van artikel 51, eerste lid, van de Vw 2000 bevoegd was dit vervoermiddel te onderzoeken. Volgens paragraaf A3/3.3. van de Vreemdelingencirculaire 2000 bieden de ervaringsgegevens van de Kmar aanknopingspunten om daadwerkelijk over te gaan tot een controle. In het onderhavige geval is op de doorlaatpost te Hoek van Holland sprake van verscherpte uitreiscontroles naar Groot-Brittannië in verband met mensensmokkelincidenten, waarvan ambtshalve bekend is op welke wijze deze plaatsvinden. Op 19 september 2007 komt bij de Kmar een melding binnen dat bij de portier van de Stena Line een voertuig was verschenen met de intentie om in te checken en over te varen van Hoek van Holland naar Harwich (Groot Brittannië), terwijl de laadklep van het schip 'Stena Britannica' reeds was gesloten. Er was sprake van een zogenoemde 'cash payer', hetgeen inhoudt dat er een telefonische boeking plaatsvindt, welke niet -zoals gebruikelijk- door middel van een fax wordt bevestigd. De betaling vindt dan plaats bij het afhalen van het ticket tegen contante betaling. Omdat de Kmar ambtshalve bekend is dat dergelijke transporten veelal worden gebruikt voor het vervoer van illegale vreemdelingen heeft een wachtmeester van de Kmar de bestuurder van het betreffende voertuig verzocht de laadklep te openen, alwaar verscholen achter enige meubelstukken zestien personen zijn aangetroffen, waaronder eiser. Daar de identiteit, nationaliteit en verblijfsrechtelijke positie van eiser niet onmiddellijk kon worden vastgesteld mocht hij op grond van artikel 50, eerste lid, van de Vw 2000 worden staandegehouden en vervolgens worden overgebracht naar een plaats van verhoor. Voor zover moet worden aangenomen dat de wachtmeester niet in staat was om -in verband met het taalprobleem- met eiser te communiceren wil dit niet zeggen dat het hem, gelet op het Aziatische uiterlijk van eiser en de omstandigheden waarin hij is aangetroffen, duidelijk was dat hij te maken had met een (vermoedelijk) illegale vreemdeling.

Eiser heeft gesteld minderjarig te zijn. De gemachtigde van verweerder heeft ter zitting toegelicht dat, hoewel de identiteit van eiser nog niet is vastgesteld, er voortsnog vanuit wordt gegaan dat eiser minderjarig is. Eventueel zal later aan de hand van een leeftijdsonderzoek de werkelijke leeftijd van eiser worden vastgesteld.

De rechtbank stelt vast, dat de gronden van bewaring zoals blijkend uit het bestreden besluit als zodanig niet zijn betwist. De stelling van de gemachtigde van eiser dat verweerder, gelet op de minderjarige leeftijd van eiser, met een lichter middel dan bewaring had moeten volstaan volgt de rechtbank niet. Immers, eiser is niet in het bezit van een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000, heeft zich niet aangemeld bij de korpschef, heeft in Nederland geen vaste woon- of verblijfplaats en beschikt niet over voldoende middelen van bestaan. Gezien die omstandigheden kon verweerder zich in redelijkheid op het standpunt stellen dat een reëel risico bestond dat eiser zich aan uitzetting zou gaan onttrekken.

Met betrekking tot de voorgenomen uitzetting overweegt de rechtbank, onder verwijzing naar een uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State d.d. 16 april 2007 (200701752/1, JV 2007/242), dat ten aanzien van Chinese vreemdelingen in zijn algemeenheid niet kan worden aangenomen dat zicht op uitzetting ontbreekt. Immers, niet op voorhand valt uit te sluiten dat, indien de vreemdeling zijn volledige medewerking aan het onderzoek door de Chinese autoriteiten naar zijn identiteit en nationaliteit verleent en volledige en juiste persoonsgegevens verstrekt, dit tot afgifte van een laissez-passer zal leiden. Voorts kan een Chinese vreemdeling die in bewaring wordt gesteld, zodanig gedocumenteerd zijn dat de Chinese autoriteiten op grond daarvan bereid zijn om spoedig tot afgifte van een laissez-passer over te gaan. De gemachtigde van verweerder heeft ter zitting

procedurenummer: AWB 07/36556

3

toegelicht dat op 27 september 2007 een gespreksgesprek met eiser heeft plaatsgevonden en dat hij binnenkort zal worden gepresenteerd bij de Chinese autoriteiten. Gelet op het vorenstaande kan niet worden gezegd dat er geen zicht is op uitzetting dan wel dat verweerder niet voldoende voortvarend te werk gaat.

2.3. Ook overigens is niet gebleken dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de bewaring ten aanzien van eiser in strijd is met de Vw 2000 dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid ongerechtvaardigd is te achten. Er bestaat derhalve geen grond voor het toekennen van schadevergoeding, zodat het verzoek daartoe wordt afgewezen.

2.4. De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling als bedoeld in artikel 8:75, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht.

2.5. Gezien het voorgaande beslist de rechtbank als volgt.

procedurenummer: AWB 07/36556

4

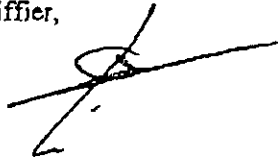
3. Beslissing

De rechtbank 's-Gravenhage:

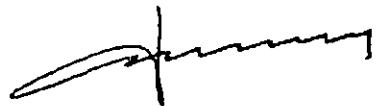
- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus gegeven door mr. A.P. Hameete, rechter, en door deze en mr. L. Coenraads, griffier, ondertekend.

De griffier,

De rechter,

Uitgesproken in het openbaar op: 12 oktober 2007

Afschrift verzonden op: 12 OKT. 2007

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt één week na verzending van de uitspraak door de griffier. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Men wordt verzocht een afschrift van de uitspraak mee te zenden.

R A Z A
S T R A F R E C H T A D V O C A A T

Heemraadsingel 187
3023 CB Rotterdam

T. 010 4 763 017
F. 010 4 771 574
M. 062 9 387 734

www.HaroonRaza.info
Raza@HaroonRaza.info

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

5684-C
17 OKT 2007

ZAANKR. 2.007-07301

AAN:

V3

BEHANDELD: DD: PAR:

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag

Per post en per fax: 070 365 13 80

Hoger beroepschrift ingevolge de Vreemdelingenwet 2000

van Chinese nationaliteit (taal: Mandarijn), man, verblijvende te Shared Service Center Zuidwest te Rijswijk, te dezen vertegenwoordigd door, en domicilie kiezende bij, zijn gemachtigde mr. H. Raza, advocaat te Rotterdam, kantoorhoudende aan de Heemraadsingel nummer 187 te Rotterdam (postcode 3023 CB), telefoon: 0104763017 ; telefax: 0104771574, die voorts verklaart tot het instellen van dit beroep bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd, geeft het navolgende te kennen:

Appellant heeft op 24 september 2007 beroep ingevolge de Vreemdelingenwet ingesteld bij de Rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Dordrecht tegen de eerste toepassing jegens hem van een vrijheidsbenemende maatregel ex artikel 59 VV 2000

Bij uitspraak d.d. 12 oktober 2007 (registratienummer AWB 07/36556) heeft voornoemde rechtbank dit beroep geheel ongegrond verklaard, welke uitspraak appellant op 12 oktober 2007 is toegezonden. Een afschrift van deze uitspraak is bijgevoegd (zie bijlage I).

Appellant kan zich niet verenigen met deze uitspraak van de rechtbank en komt daartegen bij Uw Afdeling in hoger beroep.

Appellant voert ter onderbouwing van zijn hoger beroep de volgende grieven aan tegen genoemde uitspraak:

De Rechtbank heeft ten onrechte overwogen dat er naar objectieve maatstaven gemeten een redelijk vermoeden bestond dat met het vervoermiddel waarin appellant uiteindelijk is aangetroffen personen vervoerd werden met betrekking tot wie de wachtmeester van de KMAR een toezichthoudende taak had.

Toelichting:

In opgemelde zaak is het volgende van belang. De KMAR verneemt blijkens het aanvullend proces-verbaal (zie bijlage II) van een portier werkzaam bij Siona Line dat er een "vreemde cash payer" is, wie zonder betaling een boeking had gedaan met de bedoeling naar Harwich over te varen. Dit hield in dat de persoon in kwestie een telefonische boeking doet, welke niet door middel van een fax wordt geconformeerd. De betaling vindt plaats bij het ophalen van het ticket.

Op dezelfde dag wordt de KMAR wederom gebeld door voornoemde portier, wie aangeeft dat de persoon in kwestie met zijn voertuig is gearriveerd. Een patrouillevoertuig van de KMAR gaat ter plaatse gegaan, waarna het voertuig naar het parkeerterrein van de KMAR wordt begeleid.

Vervolgens heeft verbalisant De Vries de bestuurder gevraagd de laadklep te openen, omdat hem

ambtshalve bekend zou zijn dat dergelijke voertuigen veelal gebruikt worden voor het transport van vreemdelingen. Nadat de laadklep wordt geopend wordt een groep personen, waaronder client aangehouden. Vervolgens wordt client ex. Artikel 50 Vw staandegehouden, overgebracht en opgehouden, waarna er uiteindelijk een maatregel van bewaring wordt opgelegd.

Gelet op het voorgaande en in het bijzonder hetgeen in bijlage II is gerelateerd, kan er in redelijkheid niet worden gesproken van een naar objectieve maatstaven gemeten redelijk vermoeden dat met het desbetreffende vervoermiddel personen werden vervoerd met betrekking tot wie de wachtmeester een toezichthoudende taak had. Gelet hierop is het onderzoek welke naar en in het voertuig is verricht onrechtmatig. Gelet op de aard van het geschonden belang dient deze schending een effect te hebben op de rechtmatigheid van het verdere traject, waaronder de staandehouding en de latere oplegging van de maatregel. Het gevolg dient te zijn dat de maatregel wordt opgeheven omdat deze onrechtmatig is en dat aan appellant schadevergoeding wordt toegekend.

Immers, het komt vaker voor dat men telefonisch een reis of een overtocht via Hoek van Holland boekt en pas bij het ophalen de ticket betaalt. Gelet op de frequentie waarmee de Stena Line aldaar vaart is dit niet ongewoon. Immers, blijkbaar wordt deze methode door Stena Line volledig geaccepteerd en komt een dergelijke handelswijze vaker voor. Was dit niet het geval, dan zou de persoon in kwestie de boeking nimmer op deze wijze hebben kunnen doen. Deze omstandigheid draagt derhalve op geen enkele wijze bij aan het vermoed redelijk vermoeden in kwestie.

Verder is het feit dat de persoon die de ticket ophaalde in een voertuig van het type Mercedes-Benz reed met een bepaald kenteken en het gegeven dat het de KMAR bekend is dat dergelijke voertuigen vaker voor het vervoer van vreemdelingen worden gebruikt, op geen enkele redengevend voor het noodzakelijk redelijk vermoeden. Immers, het is een feit van algemene bekendheid dat er dagelijks wellicht honderden van zulke voertuigen via Stena Line de overtocht naar Harwich realiseren. Het aanvaarden van dergelijke lichtvaardige aanwijzingen voor het aannemen van het redelijk vermoeden zou betekenen dat eenieder in een voertuig van een bepaald type het onderwerp zou kunnen worden van een onderzoek ex. Artikel 51 Vw. Dit is vanzelfsprekend in strijd met de bedoeling van de wetgever en een controle middels een dergelijke lichtvaardigheid is duidelijk in strijd met de beginselen van de proportionaliteit en de subsidiariteit.

Het voorgaande zou wellicht anders geweest zijn als de KMAR na het stellen van bepaalde vragen aan de chauffeur een redelijk vermoeden zouden verkrijgen, of indien zij bij het bekijken van het voertuig vanaf de buitenkant iets vreemds zouden hebben opgemerkt. Ook zou een andere conclusie getrokken kunnen worden wanneer bijvoorbeeld gezien zou zijn dat er vlakbij het voertuig of rondom het voertuig verschillende personen liepen, die vervolgens het voertuig inliepen. De voorgaande situaties hebben zich geen van allen voorgedaan, waardoor er geen sprake is van het redelijk vermoeden en het onderzoek derhalve onrechtmatig is verricht.

Onder verwijzing naar het hiervoor gestelde en de overige gedingsstukken verzoekt appellant Uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de rechtbank te vernietigen, alsmede te beslissen dat de maatregel van bewaring van meet af aan onrechtmatig is geweest en het hoger beroep schrift gegrond te verklaren, alsmede appellant een bedrag toe te kennen wegens het onterecht ondergaan van de maatregel.

Voorts verzoekt appellant Uw Afdeling de Staat der Nederlanden te veroordelen in de kosten die appellant in verband met de behandeling van het beroep bij de rechtbank en van het hoger beroep bij Uw Afdeling heeft moeten maken, en voorts te bepalen, dat aan appellant het door hem in beide instanties betaalde griffierecht zal worden vergoed.

Rotterdam, 17 oktober 2007

H. Raza

